

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Praha

Inspekční zpráva

Základní umělecká škola, Praha 7, Šimáčkova 16

Šimáčkova 16/1452, 170 00 Praha 7 - Holešovice

Identifikátor: 600 002 004

Zřizovatel: Školský úřad Praha 7, Malířská 16/328, 170 00 Praha 7 - Bubeneč

Školský úřad Praha 7, Malířská 16/328, 170 00 Praha 7 - Bubeneč

Termín konání orientační inspekce : 7. října a 16. - 19. října 2000

Čj.	014 80/00-4035
Signatura	oa7ku202

OBOROVÁ STRUKTURA ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY

Základní umělecká škola, Praha 7, Šimáčkova 16 zabezpečuje výuku ve čtyřech studijních oborech - v hudebním, literárně-dramatickém, tanečním a výtvarném.

Podle rozhodnutí MŠMT ze dne 1. 3 1999 byla škola zařazena do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení pod č. j. 12 206/99-21 se stanovenou kapacitou 1250 žáků. Ve školním roce 2000/2001 má škola celkem 916 žáků, z tohoto počtu je v nejsilnějším oboru - hudebním 797 žáků. I. stupeň základního studia HO navštěvuje 670 žáků, II. stupeň 123 žáků, studium pro dospělé 74 žáci (z toho je 28 výdělečně činných). Pro malý počet zájemců nebyla v letošním školním roce otevřena ani jediná třída Přípravné hudební výchovy.

Výše školného za I. pololetí školního roku 2000/2001 je stanovena v hudebním oboru v rozpětí od 750,- Kč (v přípravkách sboru) až do 2000,- Kč (v individuální výuce základního studia) a 4000,- Kč (výdělečně činní žáci ve studiu pro dospělé). Sociální slabé rodiny mají ve školném slevu - jedná se cca o 20 případů.

Spádovou oblastí školy je nejenom Praha 7, ale i ostatní obvody Prahy.

Výuka ve škole je organizována podle učebních plánů, které schválilo MŠMT dne 26. 6. 1995 pod č. j. 18.418 s účinností od 1. 9. 1995 a podle platných učebních osnov (výběr literatury je podle současných potřeb aktualizován a doplňován nejnovějšími díly). Obsah studia se řídí mírou nadání a schopností žáků, výuka probíhá individuálním postupem, každý žák však musí splňovat stanovené pensum dovedností a vědomostí.

Škola je příspěvkovou organizací s právní subjektivitou.

V letošním školním roce působí ve škole 40 učitelů (včetně členů vedení) a 5 technicko-hospodářských pracovníků.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Kvalita vzdělávání byla hodnocena na základě 32 hospitací v hodinách výuky hudebního oboru v předmětech: Hra na klavír (6), Hra na cembalo (1), Pěvecká hlasová výchova (3), Sborový zpěv (1), Hudební nauka (4), Hra na zobcovou flétnu (2), hoboj (2), klarinet (1), saxofon (1), fagot (1), lesní roh (1), trubka (1), pozoun (2), harfa (1), housle (2), violoncello (3) a na základě shlédnutí veřejného koncertu k 10. výročí založení chlapeckého pěveckého sboru Pueri gaudentes, který se konal dne 7. 10. 2000 ve Smetanově síni Obecního domu v Praze 1.

Podmínky vzdělávání

V převážné většině sledovaných předmětů odpovídala odborná a pedagogická způsobilost učitelů realizovaným oborům. Pouze oba hlavní sbormistři jsou bez odpovídající odborné způsobilosti, mají však za sebou 40 let úspěšné práce v oboru a inspekce shledala kvalitu i výsledky jejich výuky jako vynikající (viz hodnocení výuky předmětu Sborový zpěv a též kapitolu Výstupy a výsledky vzdělávání).

Prostorové podmínky:

Škola využívá celkem 30 učeben, k dispozici je malý sál pro interní koncerty. V jediném odloučeném pracovišti školy v Bubenské ulici č. 39, kde sídlí taneční obor, je rovněž taneční sál.

Všechny učebny sledovaných předmětů jsou účelně vybaveny, také zvuková izolace je

ve většině učeben na velmi dobré úrovni. Psychohygienickým zásadám plně neodpovídají podmínky v učebnách, které spolu bezprostředně sousedí, kdy jedna z nich je průchozí a oddělena dveřmi. Neustálé přecházení žáků ruší výuku, rovněž tak chybí zvuková izolace mezi třídami. Jedná se o dvě houslové třídy (a některé klavírní), ale především o učebny s výukou dřevěných nástrojů, kde se doslova prolíná výuka hoboje s klarinetem (saxofonem). Naopak vzorem by mohla být akustická úprava moderně zařízené učebny žesťových nástrojů, která též slouží k výuce hry na bicí nástroje (speciální úprava plexisklové kukaně). Nadstandardně je zařízena prostorná učebna Hudební nauky (audiovizuální technika a další didaktická technika), i třída pro výuku varhan a cembala (nové kvalitní nástroje, dokonalá zvuková izolace).

Po adaptaci bývalé kuchyně a jídelny, která probíhala v první polovině roku 2000, dostalo oddělení sborového zpěvu nové prostory v přízemí budovy. Od začátku tohoto školního roku zde sborová tělesa mají k dispozici dvě prostorné a pro potřeby sborové práce na míru vybudované velké zkušebny i sociální zařízení.

Třídy jsou světlé, učební prostory i sociální zařízení jsou udržovány v čistotě. Rovněž estetické stránce školního prostředí je věnována náležitá pozornost. Pozoruhodně vysoká je úroveň prací žáků výtvarného oboru, které zdobí chodby školy.

Vybavení školy :

Učebních pomůcek, didaktické i audiovizuální techniky je ve škole dostatečné množství. Nástrojový fond je podle finančních možností rozšiřován a modernizován (např. byla opravena darovaná velká harfa a zakoupena malá harfa, cembalo, varhany, klavírní křídlo). Škola však nemá vlastní lesní roh a dostatek celých violoncell pro starší žáky. Pro rozšíření a zpestření nabídky instrumentálních oborů, souborové a komorní hry chybí sopránový saxofon i altová zobcová flétna. Půjčovné za nástroje je stanoveno podle ceny nástroje ve výši 50 - 100,- Kč za měsíc.

Hudební obor

Hra na klavír

Předmět byl sledován v šesti vyučovacích hodinách u pěti odborně i pedagogicky způsobilých učitelek. Většina z nich má delší pedagogickou praxi.

Všechny učitelky mají promyšleně vypracovány individuální studijní plány žáků, které nejsou jen formální záležitostí, ale obsahují často kromě klavírní literatury i charakteristiku žáka a pedagogicko-výchovné cíle, které budou během školního roku sledovány.

Množství informací, jejich výběr a způsob podání byly přiměřené schopnostem, mentální vyspělosti i individuálním předpokladům a míře nadání každého jednotlivého žáka. Struktura hospitovaných hodin odpovídala stanoveným výukovým cílům i věku žáků v jednotlivých ročnících. Učitelky vždy navazovaly na již zvládnuté dovednosti žáků, nová látka byla dostatečně vysvětlena a aktuální problémy klavírní hry byly odpovídajícím způsobem procvičeny. Žáci jsou vedeni k pochopení charakteru interpretovaných děl, k uvědomělé a poučené představě o interpretaci hraného díla, k plnému respektování notového záznamu i k zohlednění příslušného hudebního stylu i žánru. Všechny učitelky upevňují během výuky i znalosti žáků z hudební nauky a vedou žáky k jejich praktické aplikaci.

Výběr literatury je u všech pedagogů promyšlený a citlivě sleduje rozvíjení individuálních schopností a předpokladů každého žáka. Kromě české klavírní literatury jsou využívány také osvědčené i méně známé instruktivní a přednesové skladby zahraničních autorů. Vyučovací

doba byla ve všech hospitovaných hodinách efektivně využita.

Důležitým motivačním faktorem pro žáky je vystupování na interních i veřejných akcích školy, účast na festivalech a soutěžích. Učitelky motivují své žáky i vlastní klavírní hrou, která je pro ně interpretačním příkladem. Hodnocení je zaměřeno hlavně pozitivním směrem, respektuje individuální dispozice žáků i jejich píli a snahu. Žáci jsou vedeni k soustavné domácí přípravě, ke schopnosti vlastní kontroly chyb, ke kritickému sebehodnocení.

Komunikace mezi vyučujícími a žáky je založena na důvěře i na harmonických vzájemných vztazích. Přístup k žákům je vlídný a přátelský, nevylučuje však náročnost a kritičnost. V hodinách vládne atmosféra čínorodé spolupráce.

Výuka Hry na klavír je celkově na velmi dobré úrovni.

Hra na cembalo

Výuku předmětu zajišťuje ve škole jediná vyučující, která je absolventkou AMU v Praze, obor varhany a cembalo, má tedy odpovídající odbornou i pedagogickou způsobilost.

Žáci jsou na cembalo přijímáni až po absolvování I. stupně základního studia Hry na klavír nebo po soukromém školení v klavírní hře. Třída je vybavena novým kvalitním nástrojem, na kterém žáci po vyučování cvičí, protože doma cembala nemají. Protože se jedná o nepříliš častou specializaci v ZUŠ, žáci jsou zatím jenom dva.

Učitelka má kratší pedagogickou praxi, vyučování předmětu však vede velmi dobře, a to jak po stránce odborné, tak i metodické. Sleduje na co žák z předchozí výuky navazuje, využívá osvědčené vyučovací metody, zohledňuje při cembalové interpretaci specifika jednotlivých hudebních stylů. Protože cembalová škola české provenience ještě neexistuje, postupuje učitelka podle Amsterodamské školy hry na harpsichord. Podle potřeby předvádí požadované, vybírá jednotlivé kratší skladby s ohledem na stupeň technické vyspělosti žáka i na jeho individuální předpoklady. Náležitá pozornost je věnována také úhozové stránce a různým technickým problémům cembalové hry i jejím odlišnostem vzhledem ke hře klavírní.

Přístup učitelky je vstřícný a respektuje individualitu osobnosti žáka. Pokyny jsou jasné, srozumitelné a přiměřené možnostem žáka. Verbální i neverbální styl komunikace vyučující je velmi dobrý, má schopnost navodit příjemnou pozitivní atmosféru, ve které se daří nejen dobré práci, ale také trvalému zájmu žáků o historický nástroj.

Inspekce hodnotí úroveň výuky Hry na cembalo jako velmi dobrou.

Pěvecká hlasová výchova

Pěvecká hlasová výchova je ve škole svěřena dvěma učitelkám, obě mají odpovídající odbornou i pedagogickou způsobilost. Jedna učitelka má za sebou dlouholetou vlastní uměleckou činnost v oboru i praxi pedagogickou, druhá učitelka začíná učit třetím rokem (předmět Pěvecká hlasová výchova teprve prvním rokem). Inspekci byla sledována výuka ve třech hodinách předmětu.

Zkušená učitelka demonstrovala ve svých hodinách vynikající pěvecko-pedagogickou práci podloženou vlastní úspěšnou sólistickou praxí. Vedení začek při hlasových cvičeních i v písních a áriích svědčilo o nepovrchním a přemýšlivém přístupu, o schopnosti empatie, která je pro kvalitní výsledky pěvecké výuky nezbytností. Soustavná pozornost je věnována práci s dechem, hlasová cvičení jsou vybírána s ohledem na současné hlasové možnosti každé jednotlivé žáčky. Volba vhodného repertoáru je prováděna promyšleně tak, aby svou polohou a stupněm obtížnosti vyhovoval momentálním hlasovým dispozicím i hudební vyspělosti žáků. Zanedbáváno není ani správné pěvecké frázování, náležitý důraz je kladen na citlivé vnímání

obsahu a charakteru interpretovaných děl, které následně pozitivně ovlivňuje výrazovou stránku pěveckého projevu. Rovněž přátelská úsměvná atmosféra v hodinách přispívá nezanedbatelnou mírou k vysoké kvalitě pedagogických výsledků. Práce této učitelky svědčí o odpovědném přístupu k žákům i o poučené znalosti problematiky pěvecké pedagogiky.

Druhá vyučující - mladá učitelka si teprve vytváří vlastní pěveckou třídu. Byla sledována hodina šestnáctileté žačky, která se prvním rokem seznamuje s elementárními hlasovými dovednostmi. Učitelka provádí svědomitě dechová cvičení, v hlasových cvičeních sleduje vyrovnávání vokálů i rozšiřování hlasového rozsahu, posazování hlasu dopředu a do rezonance. Výběr pěvecké literatury není však vzhledem k dosud žačkou nezvládnutým základům pěvecké techniky příliš vhodně zvolen a to se následně projevuje na přibližné intonaci jak vokalizy (zpívané navíc ještě i pro začátečníci nesnadném italském textu), tak i písně. Rovněž ve studijních plánech dalších žáků - naprostých začátečníků - není výběr literatury vždy odpovídající jejich věku a dosud nezvládnutým hlasovým dovednostem. Přístup učitelky k žákům je vstřícný, vztahy mezi ní a žáky se pohybují na přátelské bázi.

Výuka předmětu Pěvecká hlasová výchova je inspekcí hodnocena celkově jako velmi dobrá.

Sborový zpěv

V ZUŠ Šimáčkova pracuje veliké sborové oddělení, v němž je vytvořen léty prověřený systém přípravných sborů a sborů koncertních. Oba hlavní sbormistři (jejich pedagogická a odborná způsobilost viz Podmínky vzdělávání) oslaví v letošním školním roce 40 let úspěšné společné činnosti v oblasti dětského sborového zpěvu. Pravidelně se zúčastňují se svými sborovými tělesy jak domácích, tak i mezinárodních sborových soutěží a festivalů, podnikají zahraniční turné. V minulém školním roce byl např. chlapecký sbor Pueri gaudentes na koncertním turné v Japonsku a na Mezinárodní soutěži pěveckých sborů v Řecku získal 2. cenu, dětský sbor Radost obdržel na Mezinárodní pěvecké soutěži v belgickém Neerpeltu 1. cenu a absolvoval rovněž koncertní zájezd do španělské Barcelony.

Výuka předmětu byla sledována ve zkoušce sboru Písnička. Učitel má vypracován studijní plán sboru pro celý školní rok, který obsahuje zkoušky, repertoár i nejdůležitější akce a zájezdy.

Velká pozornost je při rozezpívání i při nácviu repertoárových čísel věnována intonační čistotě zpěvního projevu, posazování hlasů do rezonance, správnému nasazování tónů, vyrovnanosti vokálů i celkově přirozenému a uvolněnému způsobu zpěvu. Sbornistr jako zkušený odborník sleduje správnost a pravidelnost nádechů, dikci, kvalitní frázování i stránku výrazovou. Celkový zvuk sboru svědčí o soustavné kvalitní práci pedagoga, který rozumí dětské psychice a umí děti zaujmout tak, aby zpívaly s chutí a plným zaujetím. Jeho smysl pro humor, se kterým odlehčuje obtíže při nácviu obtížnějších částí skladeb, přispívá nemalou měrou k dosažení vynikajících výsledků v práci s dětmi. Nezanedbatelným výchovným faktorem je i skutečnost, že učitel mluví na děti kultivovanou češtinou s bezvadnou výslovností.

Hodnocení výsledků výuky předmětu Sborový zpěv - viz též Výstupy a výsledky vzdělávání.

Výuka Sborového zpěvu je hodnocena jako vynikající.

Hudební nauka

Inspekce sledovala výuku hudebně-teoretického předmětu v hodinách dvou učitelek, jejichž odborná a pedagogická způsobilost odpovídá realizovanému oboru. Vyučování probíhá v prostorné stupňovité učebně, která byla přebudována tak, aby plně vyhovovala specifickým potřebám výuky tohoto skupinového předmětu (viz též Podmínky vzdělávání - Prostorové

podmínky). Hudební nauka je ve škole vyučována až do 7. ročníku I. stupně základního studia z důvodu kontinuálního vzdělávání žáků v oblasti hudebně-teoretické. Jedna ze sledovaných hodin byla Hudební nauka sboru, jejíž výuka je zaměřena na specifické potřeby sborového zpěvu - tzn., že velký důraz je kladen na intonaci.

Způsob organizování výuky umožňuje uplatnění a zapojení všech žáků ve třídě, uspořádání hodin odpovídá věku žáků i výukovým cílům. Výjimku tvořila pouze hodina 7. ročníku, kde hudební ukázka byla příliš dlouhá (takže zabírala téměř celou vyučovací dobu) a kdy mohli partituru poslechového díla (a tiché připomínky učitelky) sledovat pouze tři žáci, ostatním zbývala jen možnost pasivně přihlížet. Ostatní hodiny byly pestré; učitelky střídají různé činnosti, umějí děti zaujmout a přimět je k čínorodé spolupráci. Žáci jsou citlivě vedeni k poučenému vnímání hudby, k hlubšímu pochopení její struktury i obsahu. Učitelky v dětech postupně a uvědoměle pěstují smysl pro skutečné hudební hodnoty. Výklad obou učitelek je odborně fundovaný, výuka ve většině hodin je i po stránce metodické vedena na velmi dobré úrovni.

Způsob komunikace obou učitelek svědčí o tom, že rozumějí dětské psychice. S pedagogickým nadhledem i potřebným humorem zvládají i drobné projevy nekázně. Během výuky nejvyššího ročníku však chybělo vedení žáků ke schopnosti srozumitelného slovního vyjadřování.

Výuka předmětu je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Hra na zobcovou flétnu, fagot a hoboj

Předmět byl sledován v pěti vyučovacích hodinách u dvou učitelů s příslušnou odbornou i pedagogickou způsobilostí. Pedagog flétny a fagotu je v ideálním produktivním věku, má již několikaletou pedagogickou praxi, zkušenosti ansámblového a komorního hráče profesionálních souborů dovede vhodně aplikovat do výuky. Učitel Hry na hoboj patří k nezkušenějším a neúspěšnějším pedagogům svého oboru vůbec, jeho žáci a absolventi pokračují ve studiu na vyšších odborných školách všech stupňů, uplatňují se jako dobří orchestrální, ale i sóloví hráči.

Učební plány, náplň a celková struktura hospitovaných hodin byla v souladu s učebními osnovami a odpovídala jak věku žáků v jednotlivých ročnících, tak i stanoveným výukovým cílům. Metody a zvolené formy výuky, rovněž tak i organizační pokyny a připomínky byly vždy věcné a přiměřené možnostem a schopnostem žáků. V celoročních plánech mají učitelé jasně stanoveny výchovně vzdělávací cíle, prostředky k dosažení cíle i s použitím příslušného studijního hudebního materiálu.

Při výběru informací a zadání úkolů byly ve výuce respektovány věkové zvláštnosti žáků, jejich nástrojové možnosti a vyspělost. Žáci nejsou zbytečně přetěžováni s ohledem na jejich věk a nátiskové předpoklady, výběr literatury i příprava strojů zohledňuje jejich možnosti a sleduje celkový pozitivní vývoj. V otázce nasazení, dýchání, práce s tónem a frází, přesného metra a rytmu jsou dodržovány elementární zásady. Zvláště překvapivá byla kultivovanost hudebního projevu začínající fagotistky, která ke svým nástrojovým dispozicím přiřazuje vytrvalost a cílevědomost. Oba učitelé sledují nejenom přesnou interpretaci notového záznamu, ale i celkové vědomosti žáků z oblasti hudební nauky a hudebních dějin.

Připomínky pedagogů byly věcné, hodnocení výkonů žáků odpovídalo vždy skutečnosti a bylo náležitě zdůvodněno. Při řešení technických úskalí byla žákům poskytována soustavná pomoc, názorně byl předveden a vysvětlen problém. Pedagogové vedou důsledně své žáky ke svědomité domácí přípravě, při vlastní analýze chyb je nesrážejí, nýbrž vytvářejí prostor pro seberealizaci v atmosféře vzájemné důvěry.

Celkově hodnotí ČŠI výuku dřevěných dechových nástrojů jako vynikající.

Hra na lesní roh, trubku a pozoun

Výuka je ve shodě s učebními plány a probíhá pod vedením pedagogicky i odborně způsobilého učitele s uměleckými zkušenostmi orchestrálního hráče širšího spektra hudebních žánrů, především z oblasti hudby nonartificiální. Tyto poznatky jsou při výchově nových, mladých hráčů velmi užitečné, zvláště pak, dovedou-li je později uplatnit v souborové hře nejrůznějších nástrojových seskupení, byť ne zcela na profesionální bázi. Tímto směrem se ubírá i výchova žáků, kteří sami projevují zájem o společné muzicírování, pedagog tyto iniciativy podporuje, jelikož jsou důležitým motivačním prvkem v rozvoji dovednosti žáků. Sledovaná výuka se týkala především nižších ročníků a soustředila se na správné držení nástroje, jistotu a pevné tónové nasazení, správných návyků dýchání a ovládnutí dechu, dýchání z bránice, zdokonalování techniky a lehkosti tónu. Hlavní tématem vyučovacích hodin byly vydržované tóny nátlakových cvičení a čtení v základních nástrojových polohách alikvotní řady nástroje. K efektivní práci a rozvíjení specifických schopností a dovedností žáka využívá učitel českou, ale i zahraniční literaturu, kterou poskytuje také z vlastních zdrojů. Výuku na lesní roh realizuje podle trumpetové školy, jelikož se domnívá, že škola pro lesní roh postupuje příliš kupředu a je překotná.

Velmi zajímavým, alternativním způsobem řeší pedagog výuku na tenorový pozoun, kdy žáci nižších ročníků mohou začínat na menší altový pozoun. Tuto metodu prokonzultoval pedagog s předními odborníky v tomto oboru, zavedl ji do praxe a již se osvědčila. Zásady přiměřenosti jsou respektovány vzhledem k náročnosti hry na lesní roh. Během vyučovací hodiny byla vždy souměrně rozvrstvena teoretická část s praktickou. Přípomínky pedagoga k probírané látce byly věcné, učitel si dovede udržet pozornost žáků, učivo s nimi předehrává. Žáci, jejich převážnou část tvoří neobvykle dívky, sami projevují velký zájem o studium a respektují pokyny pedagoga. Šířka poptávky výuky na žesťové nástroje je v kontextu uměleckého školství ojedinělá a i mimo rámec této školy velmi přínosná.

Výuka žesťových nástrojů je hodnocena jako nadprůměrná.

Hra na klarinet a saxofon

Předmět vyučují na škole dva pedagogové, z toho učitelka zaměřená svou specializací více na výuku hry na klarinet byla v době inspekce na nemocenské. Hospitace mohla tedy být uskutečněna ve dvou vyučovacích hodinách pouze u jediného učitele.

Bylo zjištěno, že výuka sleduje kontinuitu mezi jednotlivými ročníky, v plánování výuky a nástrojové orientaci žáků jsou zohledněny a diferencovány studijní předpoklady žáků. Učitel vychází ve volených formách a metodách práce z vlastních uměleckých zkušeností hráče profesionálního tanečního orchestru, proto více preferuje a věnuje se výuce hry na saxofon. Výsledky výuky jsou v tomto směru i přesvědčivější.

O studium hry na saxofon je velký zájem především u starších žákyň II. stupně nebo Studia pro dospělé. Struktura hodiny odpovídá běžně zavedeným a respektovaným zásadám od technických cvičení až po přednesový repertoár. Významně se uplatňuje ve výuce americká saxofonová škola. Na uvedených příkladech se procvičovala tónová čistota a hra v artikulacích se správným frázováním a výslovností. Cvičení se zaměřovala také na vyrovnání rejstříků v celém rozsahu a zvyšování celkové technické dovednosti. Doplňování teoretických znalostí, čtení z listu a pochopení rozdílů mezi interpretací hudby artificiální a nonartificiální patřilo k součásti výuky. Přípomínky pedagoga vedené směrem k žákům jsou věcné, ve výuce hry na saxofon velmi fundované a podnětné, rozvíjejí vlastní hudební představivost žáků a podporují jejich tvůrčí myšlení. Hodnocení výkonů žáků bylo objektivní a dostatečně zdůvodněné. Učitel individuální výuky sleduje a podporuje také ansámblovou hru, jako jednu z možných zdrojů

motivačních výzev s rozvojem pozitivního myšlení žáků. Uspokojení z kolektivní hry a možnost prezentace na veřejnosti je výsledkem jejich uměleckého snažení.

Přes určitou nástrojovou orientaci pedagoga, kde ve výchovně vzdělávacím procesu odpovídají prostředky, formy a metody práce více požadavkům hry na saxofon, má výuka celkově výraznou převahu pozitiv.

Hra na housle, violoncello a harfu

Předměty byly sledovány u třech vyučujících s odbornou a pedagogickou způsobilostí, jejich odborná erudice, hráčské a umělecké zkušenosti spolu s pedagogickými zkušenostmi a vztahem k výchovné práci jsou pro školu velkým přínosem.

V plánování a přípravě vzdělávání je zajištěna kontinuita výuky předmětu mezi jednotlivými ročníky, členění učiva odpovídá učebním osnovám a plánům. Cíle a obsah učiva směřuje k rozvíjení talentu a nástrojových předpokladů žáka. Individuální přístup k žákům odpovídá stanoveným výchovně vzdělávacím cílům a efektivnosti práce ve vyučovací hodině. V hodnocení účelnosti a vhodnosti organizace vzdělávání, použitých forem a metod práce nenašla inspekce žádná negativa. Výběr a sled informací odpovídá věku a možnostem žáků, učitelé navazují na jejich komplexnější vědomosti a dovednosti, využívají rozmanitých vyučovacích metod a podporují samostatnou aktivitu žáků. Inspekci zaujala nejenom technická vyspělost a umělecká zralost vyšších ročníků, ale i práce se začínajícími instrumentalisty. Pečlivost, smysl pro detail a komunikační schopnosti (nejmarkantnější u učitelky violoncella) svědčí o pozitivním přístupu pedagogů k žákům, u kterých je vzbuzován radostný pocit z dosažených výsledků. Metoda názornosti, posilování zdravého sebevědomí žáka a vytváření prostředí důvěry jsou základními ukazateli interakce a komunikace. Postoj rodičů v tomto procesu tvoří nezastupitelnou úlohu v plnění zadaných úkolů a soustavné kontrole domácí přípravy, což je předpokladem pro další umělecký rozvoj žáka.

Držení nástroje, pěstování správných návyků a přirozená symbióza hráče s nástrojem je patrná i ve výuce hry na harfu. Ta přináší alternativní metody se zapojováním dalších schopností žáků v širokém záběru jejich talentu. Žákyně ve sledované výuce doprovázela svůj zpěv na nástroj (Sefardské písně) a zahrála i vlastní skladbu menší hudební formy. Zcela mimořádným počinem je zhotovení repliky Nechanické harfy, iniciované učitelkou tohoto předmětu. Vzhledem k menší, přiměřené velikosti s užší menzurou strun (přítom akustické schopnosti korpusu vynikající) umožňuje tato harfa výuku i nejmladších žáků. V široké nabídce zahraničních výrobců harf na světovém trhu může mít tento nástroj co do využití a finanční dostupnosti jisté perspektivy a může se těšit i oblibě u široké veřejnosti. Prozatím je však výuka předmětu Hra na harfu na úrovni základního uměleckého školství dosti ojedinělá, o to záslužnější. Podobně jako ve výuce smyčcových nástrojů jsou i zde pedagogem podporovány tvůrčí nápady, návrhy a myšlenky, schopnosti žáků prezentovat své dovednosti na veřejnosti jsou maximálně rozvíjeny.

ČŠI hodnotí tuto výuku jako příkladnou.

Výstupy a výsledky vzdělávání

Inspekce v hodnocení výsledků a výstupů vzdělávání vychází ze sledování slavnostního veřejného koncertu k 10. výročí založení chlapeckého pěveckého sboru Pueri gaudentes. Koncert se konal 7. října 2000 ve zcela naplněné Smetanově síni Obecního domu. Repertoár byl vhodně zvolen a obsahoval skladby různých stylových období a žánrů, dramaturgie promyšleně sestavila program tak, aby postupně gradoval až k závěrečnému sboru B. Smetany Proč bychom se netěšili.

Výkony přípravných sborů Pueri 1 - 3, koncertního sboru Pueri gaudentes i sboru bývalých

členů sboru spolu s mužskou částí koncertního sboru byly na vynikající úrovni a dokumentovaly zcela mimořádné výsledky pedagogické činnosti sbormistryně.

Inspekce hodnotí výstupy a výsledky vzdělávání ve Sborovém zpěvu jako vynikající.

Hodnocení kvality vzdělávání

Úroveň kvality vzdělávání v hudebním oboru Základní umělecké školy, Praha 7, Šimáčkova 16 je inspekcí celkově hodnocena jako velmi dobrá.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Ředitel školy p. Jiří Nedvěd je ve funkci je od ledna 1992, po posledním hodnocení byl potvrzen ve funkci ke 4. září 1998. Je absolventem Konzervatoře v Praze, obor kytara. Ve vedení školy mu pomáhají dva zástupci.

Koncepční záměry jsou přiměřené podmínkám školy i prostředí, ve kterém škola pracuje. Vycházejí především z potřeb žáků - rozšiřuje se nástrojová nabídka - v posledních třech letech se začala vyučovat hra na harfu, varhany a cembalo (viz též Podmínky vzdělávání - Vybavení školy). Tak jako ve většině pražských ZUŠ je největší zájem žáků o klavír a zobcovou flétnu, malý zájem je o akordeon.

Roční plán vedení školy se nevypracovává, jen dílčí plány, které obsahují akce školy. Početnější nástrojové skupiny si však dělají plány oddělení na celý školní rok (např. klavírní oddělení). Aktualizace plánu je uskutečňována na pedagogických radách (o tom svědčí i zápisy z nich). Při plánování jsou využívány připomínky umělecké rady, která je ustavena z vedoucích předmětových komisí a z vybraných schopných a iniciativních členů pedagogického sboru. Vedení školy zohledňuje také podněty předmětových komisí (klavírní, dechové a smyčcové), které si vypracovávají vlastní dílčí plány (zápisy z porad těchto komisí jsou vedeny). Učitelé se řídí vypracovanými studijními plány žáků i plány tematickými.

Ve škole jsou vyučovány obory v souladu s rozhodnutím MŠMT o zařazení do sítě škol (viz oborová struktura ZUŠ). Výuka v hudebním oboru probíhá podle schválených učebních plánů. Pozornost je věnována jazzové interpretaci - nadaní žáci klavírního oddělení chodí v rámci učebního plánu kromě běžné klavírní hodiny i na hodinu jazzové improvizace. Jsou to většinou starší žáci, kteří mají zájem o jazz.

Inspekcí však byly v několika případech zjištěny nedostatky v plnění platných učebních plánů (viz Kontrolní mechanismy).

Koncepční záměry i plánování činnosti školy jsou reálné a přiměřené podmínkám školy, respektují potřeby žáků. Jsou hodnoceny jako velmi dobré.

Organizování

Ředitel školy je odpovědný za všechna oddělení školy a spolu se svými zástupci má rozděleny jednotlivé obory. Jako poradní orgány využívá ředitel školy uměleckou radu a vedoucí tří předmětových komisí, které jsou ve škole ustaveny (viz též Plánování).

Ochrana osobních dat zaměstnanců a žáků je zajištěna - jsou uloženy v zamčené skříni,

do které má přístup pouze ředitel a jeho zástupci. Za ochranu osobních dat žáků zodpovídají rovněž učitelé.

Informační systém je funkční a efektivní - informace pro rodiče a žáky jsou na nástěnkách ve všech chodbách školy i venku na budově, učitelé jsou informováni písemnou formou (díličními plány). Veřejnost získává informace o škole také v regionálním tisku - ve čtrnáctideníku Prahy 7 Hobuleť, významné akce školy jsou oznamovány v kulturním přehledu. Presentace školy na veřejnosti je bohatá: Veřejné koncerty v Praze jsou pořádány mimo školu (nemá velký sál - viz Prostorové podmínky) - např. v Rudolfinu, v Sále B. Martinů na AMU, v Anežském klášteře aj. Zejména sborová tělesa prezentují školu i v zahraničí, ostatní tělesa školy vystupují na území republiky a na Slovensku. Délétrvající spolupráci na reciproční bázi má škola s hudební školou Gröfelfing v Bavorsku.

Předložená výroční zpráva je kvalitně a věcně vypracována a poskytuje o škole dostatek informací.

Od sponzorů škola získává drobné věcné dary a ojediněle také menší peněžní dary od rodičů žáků. Od obce byl získán grant pro vybavení učebny literárně-dramatického oboru.

Podněty a připomínky pracovníků jsou projednávány na pedagogických radách, které se konají cca 3 x ročně (zápisy jsou řádně vedeny), podle možností je vedení školy uskutečňuje.

Kvalita a funkčnost organizačního uspořádání školy i informačních systémů je na velmi dobré úrovni.

Vedení a motivování pracovníků

Operativní řízení je funkční a pružné, vedení školy využívá jako nástroje operativního řízení uměleckou radu, vedoucí předmětových komisí i pedagogické rady. Jejich náměty jsou pravidelně přenášeny do činnosti školy.

Ředitel na pedagogických radách pověřuje učitele konkrétními úkoly, iniciativa pracovníků je podle finančních možností realizována (viz též Organizování).

Pomoc začínajícím učitelům je zajištěna - zabezpečují ji vedoucí předmětových sekcí nebo zkušení pedagogové příslušného oboru.

Kritéria pro hodnocení pracovníků jsou stanovena podle výsledků pedagogické činnosti a práce navíc. Ředitel pracovníky pravidelně hodnotí na pedagogických radách a vyslechne i jejich názory. Jednotlivé předmětové sekce uskutečňují pravidelné hodnocení své práce, o tom svědčí i zápisy z jejich porad.

Hospitační záznamy nejsou uskutečňovány, vedení školy chodí na všechny výstupy oborů i na třídní přehrávky a závěrečné zkoušky všech žáků. Tak průběžně získává celistvý obraz o úrovni a výsledcích pedagogické činnosti každého jednotlivého pracovníka.

Systém a efektivnost systému vedení a motivování pracovníků je hodnocen jako velmi dobrý.

Kontrolní mechanismy

Systém vnitřní kontroly zajišťuje ředitel a jeho zástupci. Výchovně-vzdělávací proces je průběžně kontrolován vedením školy (viz též Vedení a motivování pracovníků). Kontrola pedagogické dokumentace je realizována jednou za čtvrt roku. Inspekce při kontrole pedagogické dokumentace v hospitovaných předmětech shledala jen několik drobných

nedostatků. Větší nedostatky byly však inspekcí zjištěny při kontrole protokolů z komisionálních zkoušek - v protokolech zkoušek Pěvecké hlasové výchovy (z června 2000) jsou v komisi zapsáni jen dva zkoušející, v protokolech komisionálních zkoušek klavírního oddělení chybějí podpisy zkoušejících, někde není vyplněn ročník, do kterého žák postupuje.

Inspekce zjistila v hudebním oboru v několika případech nedostatky v dodržování platných učebních plánů:

- Nenaplněnost dvou tříd Hudební nauky na I. stupni základního studia (ve 2. B ročníku je zapsáno jen devět žáků, v 6. ročníku také jen devět žáků - platné učební plány však určují organizování výuky hudebně-teoretických předmětů ve skupině deseti až dvaceti žáků)
- Přeplněnost jedné třídy Hudební nauky sboru, kde je zapsáno čtyřicet žáků - platné učební plány však určují organizování výuky tohoto předmětu ve skupině deseti až dvaceti žáků
- V 1. ročníku Hudební nauky jsou zapsáni čtyři žáci ve věku šesti let - platné učební plány však pro studium na I. stupni základního studia hudebního oboru stanovují věk pro přijímání žáků od sedmi let
- Porušení učebního plánu č. 1, kdy dva žáci přípravného studia mají samostatnou hodinu Hry na klavír, zatímco učební plány zde předepisují organizování výuky ve skupině dvou až čtyř žáků

Kontrolní činnost práce učitelů je prováděna formou návštěv vedení školy na všech vystoupeních, třídních přehrávkách i závěrečných zkouškách žáků (viz též Vedení a motivování pracovníků). Výsledky jsou projednávány hned po vystoupeních, večírcích nebo druhý den. K nápravě zjištěných nedostatků slouží ústní pohovor, zápis se provádí jen v případě závažných nedostatků. Na veřejné koncerty je uskutečňován konkurz, kdy vedení školy na speciálním interním koncertě provádí výběr a následné hodnocení.

Hospitační rozbor ředitele školy za přítomnosti inspekce byl věcný a výstižný, obsahoval objektivní zhodnocení průběhu hodiny.

Vedení školy má vytvořen systém vnitřní kontroly, kontrolní mechanismus však není uplatňován důsledně a je celkově hodnocen jako dobrý.

Hodnocení kvality řízení

Kvalita řízení školy, úroveň jeho funkčnosti a účelnosti vzhledem k podmínkám a velikosti školy je celkově hodnocena jako velmi dobrá. Nedostatky byly shledány v nedůsledném uplatňování kontrolních mechanismů.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Učební plány pro základní umělecké školy č. 1 - 43 schválené pod č. j. 18.418/95, s účinností od 1. 9. 1995 a platné učební osnovy pro LŠU z let 1981 - 1989
- Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 12 206/99-21 s účinností od 1. 3. 1999
- Povinná dokumentace školy dle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., ve znění pozdějších předpisů - výběr (třídní knihy, katalogové listy žáků, kmenové výkazy žáků, protokoly z komisionálních zkoušek, kniha úrazů, školní řád, rozvrh hodin)
- Pedagogická dokumentace jednotlivých učitelů

- Rozvrhy jednotlivých učitelů
- Výroční zpráva za školní rok 1999/2000
- Přehled pedagogů školy a výuky předmětů z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti vyučujících
- Výše příspěvků na úhradu nákladů spojených s poskytováním vzdělání v ZUŠ
- Výběr žákovských písemností
- Zápisy z pedagogických rad
- Zápisy z porad předmětových komisí

ZÁVĚR

- *Personální podmínky výuky jsou kvalitní, prostorové podmínky i vybavení školy je na velmi dobré úrovni, psychohygienické podmínky převážně pozitivně ovlivňují výsledky výchovně-vzdělávací činnosti školy*
- *Příznivá čínorodá atmosféra školy, svědomité a soustavné sledování individuálního vývoje každého jednotlivého žáka spolu s velkou možností individuálního i skupinového veřejného vystupování žáků tvoří širokou základnu pro velmi dobré až vynikající výsledky výchovně-vzdělávací práce hudebního oboru školy*
- *Velmi dobrá úroveň řízení školy (s výjimkou nedůsledného uplatňování kontrolní činnosti) příznivě ovlivňuje průběh i výsledky výchovně vzdělávací práce*

Na základě zjištěných skutečností a sledovaných jevů v oblasti kvality vzdělávání a řízení je škola inspekcí celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu vzhledem k účelu jejich poskytnutí i vzhledem ke schváleným učebním dokumentům jsou celkově využívány efektivně.

Datum vyhotovení inspekční zprávy a složení inspekčního týmu

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Ludmila Pažoutová	Ludmila Pažoutová v. r.
Člen týmu	Mgr. Miloš Formáček	.Miloš Formáček v. r.

V Praze dne 26. října 2000

Datum a podpis ředitele stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 30. října 2000

Ředitel základní umělecké školy

Podpis

Jiří Nedvěd

Jiří Nedvěd v. r.

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti základní umělecké školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel základní umělecké školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Dobrý	Negativa a pozitiva v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu
Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Školský úřad Praha 7	4. 12. 2000	014 109/00-4035
Zřizovatel: ŠÚ Praha 7	dtto	dtto

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Ředitel nepodal připomínky.